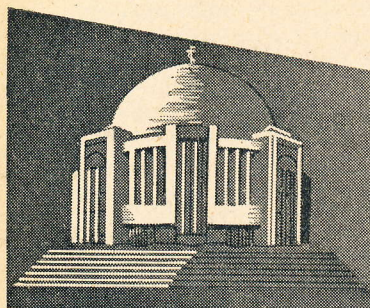

*Opent de deuren van uw Ziel en ge ontvangt
van uw God alles!*

Meester Cezarino

Evolutie

Eerste Jaargang . No. 8 . 1 Februari 1947

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” * Hoofdredacteur: Leo Uittenbogaard
Het adres van de redactie en de administratie is: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage . Telefoon 391873

WIJ KIEZEN: VÓÓR DE HEMELN!

In zijn boek „De Geestelijke Verovering der Wereld” schreef Frederik van Eeden — groote, nobele vechter — eens: „De nood der menschen, hij is het die tot daden dwingt. Der menschen nood heeft de profeten gedreven. Ook thans is het de nood die tot oneindig herhaalde pogingen dwingt, al zouden ze duizend maal mislukken en uitgelachen en miskend worden. De nood der menschen dwingt tot dit Woord.” Niemand zal het bestaan van dien nood kunnen ontkennen. Hij overheerscht het huis en het gemoed van elk individu. En of hij nu van materieelen, dan wel van geestelijken aard is, zijn ontstaan vindt hij in het onbewustzijn van den mensch. Deze spreekt over God, over Christus, het leven, den dood, het hiernamaals, de liefde, de wijsheid, maar hij doorgrondt deze begrippen niet en handelt verkeerd. Dit is mede de oorzaak van de bestaande religieuze, wijsgeerige, wetenschappelijke en politieke kernen. Deze falen in hun voorlichting, doordat zij slechts stoffelijk bewust zijn en de kennis missen van de geestelijke wetten. De desolate toestand van mensch en maatschappij bewijst dit onweerslegbaar. Deze nood, dit gemis aan universeele kennis, deed wijlen Professor Huizinga in zijn boek „De Schaduwen van Morgen” getuigen: „We leven in een bezeten wereld en we wéten het!” Wat menigeen nog niet weet en tóch voor de hand ligt, is, waar het alvermogen leeft, dat ons tekort aan kennis kan opheffen. Dit leeft en moet logischerwijs leven in de werelden na den dood, in de hemelen. Onze eigen geschiedenis bewijst dit ten overvloede. Van waaruit kregen de Profeten

Drie maanden geleden kondigde „Evolutie” aan, dat Meester Zelanus een aantal speciale Inwijdingszittingen zou geven, waarvan wij de voorbeelden vinden in de Tempels van het oude Egypte en bij de wijsgeeren. Deze zijn thans voor de eerste groep beëindigd en het lijkt ons nuttig de resultaten daarvan in deze kolommen naar voren te brengen. Thans komt een tweede groep ter leering, terwijl we thans reeds kunnen mededeelen, dat het nieuwe seizoen met drie en zoo mogelijk met vier leergangen per week zal openen. Het stoffelijke gebouw moet nog verrijzen, maar de colleges van onze Geestelijke Universiteit zijn reeds begonnen, naar u hieruit ziet!

hun ruimtelijk woord? Uit de hemelen! Waarnaar verwees Christus, toen Hij ons de universele kennis beloofde? Naar de hemelen! Wie zag Johann Sebastian Bach om zich heen, toen hij zijn monumentale composities schreef? De afgezanten uit de hemelen! Het is dus naar die oorden, dat we onzen blik moeten richten, zoo we onze falende kennis willen aanvullen en verruimen. Doet de mensch dit? Als individu stellig, als massa nog onbewust of beschroomd. Maar de tekenen zijn er, dat de massa de ontoereikendheid van haar leerstellingen pijnlijk scherp ondergaat. De massa zoekt vernieuwing, want zij gaat voelen, dat zij op een dood punt is gekomen. Dit wreede, verbijsterende besef doet haar uitzien naar nieuwe openbaringen. Aan den anderen kant heeft zij zich te stevig gekluisterd in haar gewoonten, haar dogma's en hypothesen, dat zij zich daar nu maar meteen uit kan losmaken. Ook is zij te vaak bedrogen door valsche profeten, met als gevolg, dat zij den Verlichte, die de nieuwe openbaring brengen moet, met wantrouwen en hoon ontvangt.

Haar nood echter dwingt tot spreken en weer zenden de hemelen dus een leeraar naar de aarde om het aardsche bewustzijn naar de geestelijke afstemming op te trekken. De mentaliteit van de massa kennend, schonken zij hem voldoende gaven om zijn autoriteit te bewijzen. Wie de boeken van dit instrument ernstig en onbevooroordeeld leest, zal moeten erkennen, dat de wijsheid, die zij bevatten, ver, ongekend ver boven het op aarde bereikte weten uitgaat. Als voorbeeld daarvan moge dienen Jozef Rulof's boek

De Astrologie

en haar beteekenis in de Goddelijke Schepping

De reacties, die van de zijde der astrologen volgden op het artikel in *Evolutie* no. 3 en de voordracht van Meester Zelanus in 's-Gravenhage, nopen ons nog eens op de beteekenis van de astrologie in te gaan. Dit geschiedt thans zoo uitvoerig, dat hierna aan ons standpunt niets meer zal zijn toe te voegen. De cosmische Meesters uit de sferen van licht kwamen op het terrein ook van de astrologie door hun onderzoek van de Goddelijke Scheppingsdaad. Zij bevonden, dat de denkbeelden van den aardschen mensch hieromtrent in geen deele met de realiteit overeenstemden. Het is dus hun plicht de opvattingen van de astrologen te zuiveren en deze te verbinden met de waarachtige wetten. Zij doen dit niet om af te breken, maar daarentegen om op te bouwen, waar wel niemand bezwaar tegen kan hebben. De eeuwen bewezen, hoe klein en onvolkomen het aardsche weten nog is, en zeker ten opzichte van het Goddelijk Universum. Hoe wil een mensch het wereldbeeld opbouwen, wanneer hij niet eens het ontstaan er van kent? Om deze leemte in de kennis van den astroloog aan te vullen, verbinden wij hem met het ontstaan van het heelal.

De betrekkingen tusschen mensch en planeet

Wat zegt de „Universiteit van Christus” bij monde van Meester Zelanus over het Goddelijke Scheppingsplan?

over „De Volkeren der Aarde”, dat het ontstaan en de ontwikkeling van de menschheid belicht als niemand voor hem. Andere en zoo mogelijk vollediger bewijzen gaf hij door zijn Meesters op de Inwijdingsavonden, welke nu gedurende drie maanden in de zaal van het Genootschap werden gehouden. Hier, te midden van een tachtigtal leerlingen uit alle rangen van de maatschappij, konden de hemelen eerst op volle kracht van hun vermogen blijk geven. Eenige honderden vragen werden er in die periode door bevoegden gesteld, vragen, die de meest verschillende gebieden van het leven bestreken. En of het nu over afstandstelsels of de atoomenergie handelde, over lumbaalpunctie of de voorplanting, over den uiteindelijke graad van een gedachte of de psychopathie, over de schilderkunst of het vader- en moederschap, de natuur of het dier — immer bleek de hemeling ter zake en gaf hij blijk van ongehoorde kennis. Toen deze cursus dan ook eindigde om weer anderen met de nieuwe bewustwording te verbinden, zocht men uitdrukking te geven aan zijn dankbaarheid. Deze werd door een vroegeren functionaris van de School voor Wijsbegeerte als volgt verwoord:

„Nu de eerste inwijdingsleergang van het Genootschap een einde heeft genomen, voelen uw toegewijde hoorders — en ik geloof te mogen constateeren, dat wij allen daar toe behooren — behoefte hun diepe erkentelijkheid te betuigen voor het machtige, dat U, Meester Zelanus, ons gaf. Deze paar woorden willen mede door de gevoelens, die we U toezenden, tot een geestelijke demonstratie worden, waaruit U kracht zult putten met dit prachtige werk voort te gaan.

Wat deze avonden precies voor ons beteekend hebben? Zij verdiepten ons, zij verhelderden ons voelen en denken en deden ons peil van bewustzijn stijgen. Dit kunnen en mogen wij constateeren: we gaan hier anders vandaan dan we gekomen zijn. U hebt van ons andere menschen gemaakt. Wat U aan lessen en wijsheid schonk, was verrijkend voor ons. Op elke

„Als God zijn Openbaringen aanvangt, is er duisternis en leegte in de ruimte. Deze begint zich te vullen wanneer Gods fluïde uitdijt tot lichtflitsen. Dit licht neemt allerlei kleuren aan tot eindelijk het goud overheerscht. Er is nu een ontzaglijke spanning in de ruimte, een oververzadiging van energie, waardoor de splitsing van Gods leven tot stand komt. Elke hemeling laat zich door zijn meester met dit oogenblik verbinden, want hierdoor beleeft hij zijn ontstaan uit den Goddelijken Schepper. Wat ik u dus vertellen mag, ontvangt ge uit de bron zelf. We aanschouwen — denkt u zich dit gebeuren eens in — hoe God zich in myriaden deeltjes splitst. Deze groote en kleine lichtbollen wentelen met geweldige kracht om elkander heen. Nu gaat de macro-cosmos zich opbouwen. Er rijst langzaam een vast licht in de ruimte. Dit zal de zon worden. In de omgeving van dit licht manifesteert zich een ander organisme: de maan. Deze beide lichamen komen tot ontwikkeling. Zij beleven de verdichtings- en uitdijingswetten, een zelfde proces, als ik u hierboven al beschreef, toen de Goddelijke fluïde vorm en inhoud kreeg. Van onzichtbaar, astraal leven moeten deze macro-cosmische bollen tot zichtbaar stoffelijk leven worden. Door hun draaiende beweging ontstaan nevelen, waaruit zich ten laatste een druppel kristalliseert, die zich zal verdichten en verstoffelijken. Alle krachten van de ruimte staan op deze evolutie ingesteld. Millioenen en millioe-

vraag, die we U stelden, op elk onderwerp, dat we ter sprake brachten, wist U onmiddellijk te antwoorden op een wijze, die onze inzichten verruimde. Daarvoor zou ik U uit aller naam heel, héél hartelijk willen danken.”

Een toehoorder, die vroeger deel uitmaakte van de Roomsche Katholieke kerk, maar in de leer daarvan geen bevrijding vond, vatte zijn geluk o.m. in de bewoordingen samen: „Terwijl ik me vroeger gevangen voelde door de leer van de verdoemenis, betrad ik door het Woord van Meester Zelanus de ruimte van de Goddelijke liefdeswetten. Er is nu alleen maar dankbaarheid in mij, wat me doet bidden: „Mijn God, mijn God, welk een rijkdom schonk gij mij door uw Engelen! Ik wil mijn dank bewijzen door m'n daden en daarmee tevens bereiken, dat ook anderen tot het kennen en de toepassing van de cosmische wetten worden gebracht.”

Dit is ook het gevoel van een Moeder, die schreef: „Als ik terug zie op de drie maanden, waarin wij elken Maandagavond naar uw lessen mochten luisteren, dan is er groote dankbaarheid in mij. Op veel vragen, meestal onuitgesproken, kreeg ik antwoord. Ik heb mij zelf beter leeren kennen en voor mijn man, kinderen en naasten meer liefde gekregen. Dit wil ik door mijn dienen bevestigen.”

Een der jongeren van het gezelschap vatte de lessen van Meester Zelanus als volgt samen: „Hebt lief! Dient het goede. Toont steeds en onder alle omstandigheden begrip voor het leven van God. Weest een krachtig lichtbaken voor uw naasten en ge betreedt reeds op aarde uw Koninkrijk Gods! — U begrijpt wel”, zoo vervolgt hij ontwapenend-eerlijk, „dat deze hoge opvattingen door mij zelf nog lang niet verwezenlijkt worden. Ik voel wel, dat ik nog pas aan het begin van bovengenoemde weg sta. Maar ik weet ook, verblijdend-zeker, dat deze weg de eenig juiste is en niet doodloopt, maar omhoog voert naar de hemelen!”

Uit de vele brieven citeeren we dan nog de conclusie van een

nen jaren volgens uw aardischen tijd duurt het vooraleer zon en maan op deze wijze tot een zichtbare en stoffelijke gestalte uitgroeien. De andere, nog in astralen vorm levende bollen, hebben in dit stadium nog niets te beteekenen. De zon zien we naar voren treden als de scheppende kracht, het vaderlijke gezag voor deze ruimte, terwijl de maan het barende, het moederlijke principe vertegenwoordigt. De eigenschappen, die ook in Gods Persoonlijkheid overheerschend zijn en die we straks zullen terugvinden in den mensch, het dier en de natuur. Terwijl de maan zich verdicht, openbaart zich de mensch als embryonaal leven. Daar deze wetten al in de boeken van mijn Meester Alcar, alsook in mijn geschrift „De Volkeren der Aarde” beschreven zijn, ga ik er hier thans niet op in. Als kleine cellen treden we dadelijk in het vader- en moederschap, de zielen verbinden zich en trekken door dit eenzijn nieuwe zielen aan. We sterven en wachten in het astrale bestaan op de nieuwe geboorte. Millioenen malen ontvangen we deze en bereiken hierdoor, dat we uit onze eerste cel een lichaam opbouwen, dat eindelijk den vorm heeft van een visch. Nog is de menschelijke gestalte, die gij thans op uw aarde bezit, niet te zien. Moeder Maan heeft haar kinderen nu niets meer te schenken. Zij gaf hun alles, wat zij als moeder in haar graad te geven had. Haar kinderen kennen haar leven en overheerschen het reeds. Nu moeten zij verder, omdat anders de Goddelijke Schepping stil zou staan en dit is niet mogelijk. Maar waarheen gaan zij? Zij zijn reeds uit de wateren gegaan, waarin zij hun lichaam vorm gaven en aan bewustzijn wonnen. Maar dit zal voor deze wezens een zekere dood beteekenen! Toch toont deze handeling duidelijk aan, dat die levens al meer bezitten dan een dierlijk instinct.

Wij, die de sferen van licht als bewuste werelden in ons dra-

arts, die onvoorwaardelijk getuigt, dat: „Jozef Rulof, door zijn Meesters de Paulus van de twintigste Eeuw, in naam van Jezus Christus aan de menschheid de geestelijke ontwikkeling brengt, die zij noodzakelijk behoeft”.

Het is een groot, machtig woord, dat den vromen orthodoxen als een profanatie in de ooren zal klinken. Voor zij hun vloek uitspreken en hun ziel daardoor bezondigen, raden wij hun aan zich eerst eens terdege met de Openbaringen van den nieuwen Paulus te verstaan. De nood van deze dagen dwingt hen ertoe. Zij dienen een leer, die stilstaat en slechts een flauwe afschaduw is van de Goddelijke Werkelijkheid. Dit geldt ook voor de Rozekruisers, de Theosofen, de Christian-Scientisten en de Spiritisten. Toen Mozes zijn donderende boodschap over de rijen van de heidenen slingerde, kwamen zij tegen hem in verzet, in de overtuiging, dat zij het ware weten bezaten. „Nauwelijks heeft de menigte er een voorgevoel van hoeveel hooge en edele gemoederen zij iederen dag kapot drukt en verlamt, en hoeveel zegen en heerlijkheid zij daarmee aan zichzelf onttrekt!” — zoo schreef Frederik van Eeden bitter. Dat de Profeet des ondanks voortgaat zijn weten aan die menigte mede te deelen, komt, doordat hij ervan overtuigd is, dat die massa zijn visie noodig heeft. Dit alleen is de reden, waarom Jozef Rulof en de zijnen, voorgegaan door de hemelen, hun zending voltooiën. Hun woord is nieuw en zonder weerga — wat op de hierboven aangehaalde Inwijdingen onomstootelijk werd bewezen. Wie bij deze kenschetsing aan ziektebeelden wil denken, gaat vrijelijk zijn gang — hij hindert of verzwakt ons niet. Wij doen, wat de gevoelige en verantwoordelijke elementen van de samenleving immer deden, wanneer het leven verstard en de waarheid vermolmd was: we richten den blik omhoog en bidden den hemelen om vernieuwing. En deze kregen wij op onvermoede kracht geschenken, wat voor anderen aanleiding moge zijn daarin eveneens te deelen — tot heil van hun ziel!

gen, hebben ook dit stadium in de universeele ontwikkeling mogen volgen. Toen Meester Alcar met André en mij aan het vastleggen van de boeken over de Cosmologie moesten beginnen, zeiden de Meesters tot ons: „Stemt u ook op dezen graad van leven af. Daar God wil, dat deze wijsheid naar de aarde wordt gebracht, zullen wij dit leven op zijn weg naar een volgende wereld vergezellen. Stelt u met ons er op in en ge beleeft, dat het ons zelf aantrekt!”

We stellen ons eerst in op de Maan en beleven nu, hoe zij haar fluïde uitzendt naar andere macro-cosmische bollen, die als astrale gedaanten in haar omgeving zijn. De kracht, de stuw- ing, de inspiratie, die van haar uitgaat, is universeel en over- weldigend. Nu nog beleeft ge deze krachten van de maan door uw eb en vloed. Toch is zij thans stervende, hoe ontzag- lijk zullen zij dan zijn geweest in den tijd, toen zij haar kin- deren moest helpen verder en hooger te gaan!

De bijplaneten verdichten zich volgens den wil en de wet van de Goddelijke schepping en dijen uit. Wij dalen intusschen af in het dierlijke leven, dat we in dien graad van ontwikke- ling eens als mensch vertegenwoordigden. We treden uit onze eigen wereld, voelen ons kleiner en kleiner worden, maar blij- ven door de hulp van de Meesters scherp bewust. Op dat oogenblik vraagt Meester Alcar mij: „Kunt gij thans nog den- ken en beleven? Kunt gij mij zeggen wat er thans geschiedt?” Ik leef in het verleden, maar onderga het, alsof het tot het nu behoort. Ik voel, dat de ziel als mensch, die daar op de oevers van de Maan ligt, sterven gaat. Zij moet het denken en voelen als bewustzijn loslaten en inslapen om zich in de astrale wereld voor te bereiden op de nieuwe geboorte. De wetten, die in het Maanstadium plaats vonden, herhalen zich. Er ontstaan neve- len. De ziel als mensch komt met deze tot eenheid en ont- neemt er de krachten aan, die zij noodig heeft. Ze voelt een onmetelijk geluk in zich komen: zij leeft opnieuw en in een wereld, die door haar in samenwerking met Zon en Maan tot stand is gekomen! Zoo beleeft zij zeven bijplaneten en betreedt hierna den tweeden cosmischen graad, dien gij op uw aarde den naam Mars gaf. Deze zet thans het werk van Maan en bij- planeten voort en helpt ons bij den bouw van ons lichaam. Het vischachtige uiterlijk verdwijnt, het krijgt den vorm van een kruipend dier, dat zich steeds verder van de oevers ver- wijdert en zich eindelijk opricht. Gestuwd door een dwingend gevoel, dat elke Goddelijke Vonk eigen is, werkt de ziel aan haar stoffelijk organisme en verruimt de mogelijkheden er van. Zij vormt zich geleid door haar gevoel, haar wil, haar rusteloos streven naar volmaking handen en voeten, oogen, mond, neus, enz. Het dierlijk instinct is reeds afgelegd. Er komt denken en voelen, bewustzijn. In den eersten graad van het Marsleven was de mensch nog als een dicht behaard dier, maar in den zevenden graad staat reeds het donkere oerwoudkind voor ons. Zijn lichaam is als dat van de planeet zelf, grof, hard en bruto. Het is geheel berekend op het gewelddadig klimaat, dat Mars kenmerkt.

Dan komt het oogenblik, dat ook deze planeet den mensch niets meer te bieden heeft. Als de Maan schonk zij hem alles van haar gevoel, haar kracht en haar bewustzijn, maar voor de ziel als mensch is dit alles niet voldoende. Zij is meer dan een planeet, zij is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis en moet Zijn Persoonlijkheid eens zichtbaar vertegenwoordigen. M.a.w.: de mensch verlaat Mars om naar een hoogere wereld over te gaan, naar de Aarde.

Tusschen Zon en Maan is deze intusschen haar verdichting begonnen en gereed het leven van God te ontvangen en te verkrijgen.

Dit dan is heel in het kort het verloop van het Goddelijke Scheppingsplan, dat wij in het leven na den dood mochten aanschouwen.”

Onkunde en gevaar van de Astrologie

De volgende punten treden uit deze samenvatting van Meester Zelanus duidelijk naar voren. Er is, zooals de astrologen aannemen, stellig een nauw verband tusschen den macro- en den micro-cosmos. Zij geven er echter een beteekenis aan, die niet met de werkelijkheid van het Goddelijke Scheppingsplan overeenstemt! Van de planeten, die tot ons zonnestelsel behooren, werden alleen Maan en Mars door ons als mensch bewoond. De astrologen nemen echter aan, dat er meerdere zijn. De levende wezens daarop zouden nu door hun gedachtekracht ons leven kunnen beïnvloeden. Zij baseeren deze wetenschap op hun ervaring. Wat heeft echter de ervaring van een stofmensch, beperkt door zijn afstemming, zijn levensgraad, en onbewust van zijn begin en zijn eind, voor beteekenis? De hemeling, die onbeperkt is en door zijn liefdegraad tot in elk stadium van het scheppingsproces mag en moet doordringen, zag het anders.

Hij zegt: Slechts Maan, Mars en Aarde werden door ons als mensch bewoond. Zij dienden ons naar de mogelijkheden en de taken, die hun door God gegeven werden. Toen zij ons alles van henzelf hadden geschonken, hadden zij ons, als hoogste manifestaties in de Goddelijke Ruimte, niets meer te bieden. Van beïnvloeding door hen of andere planeten is daarom geen sprake. Hoe zou het lagere bewustzijn ooit het hogere kunnen beïnvloeden? Slechts de Maan spreekt nog tot ons innerlijk, want zij schiep ons, door God, als ziel. Maar zelfs haar invloed kan nimmer overheerschend zijn, want wij herhalen: ons menschelek bewustzijn gaat verre boven het hare uit, wat toch door geen verstandig mensch kan worden tegen gesproken.

In zijn beschouwing spreekt de cosmisch bewuste meester nergens van hemellichamen als Jupiter, Venus, Mercurius of Saturnus. Wat is dan wel hun taak in het Goddelijke Scheppingsplan? Volgens de waarnemingen der hemelingen zijn het gasbollen en meer niet! Gij kunt natuurlijk opvliegen en zelfverzekerd uitroepen: onzin! Maar wat blijft er van uw zelfbewustzijn over, wanneer gij u realiseert, dat ge gebonden, stoffelijke menschen zijt, die gewapend met het scherpste gevoel of, zooals de astronomen, met de machtigste kijkers nog maar een minuscuul deeltje van de Goddelijke oneindigheid kunnen aftasten? Bedenkt toch, dat uw kennis van het Heelal louter intuïtief ontvangen is, wat geen serieus astroloog ooit ontkennen zal. Gij bezit dus bij uw beweringen geen zekerheid — deze kunt ge slechts ontvangen van hemelingen, die wetend zijn door hun afstemming. En deze zeggen u, dat bovengenoemde planeten gasbollen zijn, die het ruimtelijke lichaam bestralen en zuiveren. Het zijn halfwakende, stoffelijke levens, die nimmer in het vader- en moederschap van het Goddelijke Openbaringsproces werden opgetrokken. Er leefden en leven geen menschen op. Zij zijn de klierstelsels van het universeele lichaam. Zij zuiveren den bloedsomloop van den macrocosmos en zijn als zoodanig onmisbaar. In die taak zijn zij scherp bewust, maar dan ook alleen in deze! Toch predikt de astroloog, geleid door zijn aardsche, dus beperkte intuïtie, dat zij ons menschen beïnvloeden. Van Jupiter zeggen zij, dat hij ons inspireert tot gedachten van overvloed en geluk, godsverering en menschenliefde, terwijl Venus ons onze vrienden ontnemt, ons in kluisters slaat en beproeft. De Goddelijke Mensch wordt dus volgens de astrologen overheerscht door het dierlijke instinct van een gasbol! Deze opvatting demonstreert overduidelijk de onkunde, maar vooral ook het gevaar van de astrologie.

In de eerste plaats mismaken zij door hun onkunde het Goddelijke Scheppingsplan, dan maken zij Gods Rechtvaardigheid

tot een aanfluiting en verder verlagen zij den mensch tot kleine, afhankelijke en kreupele wezens! Dit is beslist niet te sterk gezegd, wat uit het volgende moe blijken.

Onze eerste aantijging bewezen we al door de beschouwing van Meester Zelanus, maar we willen nog een feit vermelden. Om de waarde en het gezag van zijn wetenschap aan te toonen, verwijst de astroloog graag naar de Bijbel-episode over de Wijzen uit het Oosten, die door de ster naar Bethlelem werden geleid. Dit beeld is volkomen in strijd met de Goddelijke werkelijkheid, die vast en onveranderlijk is en niet toestaat, dat een ster zoo maar uit haar verband gaat om 'n mensch den weg te wijzen. Zelfs God kan niet louter om den mensch te plezieren de orde in Zijn schepping aantasten, zonder daardoor een chaos te scheppen. En wat blijft er over van Zijn Rechtvaardigheid, wanneer Hij toestaat, dat planetenlevens ons kunnen beïnvloeden? Wat komt er van 's menschen bewustwording terecht, wanneer astrologen hem door hun horoscopen al voorrekenen, dat zijn leven zoo en zoo zal verlopen op hooger gezag van het sterrebeeld, waaronder hij werd geboren? Zal hij bewuster, sterker, volkomen worden, wanneer diezelfde astroloog, alweer door zijn sterren geleid, hem van dag tot dag voorhoudt, wat hij doen of laten moet?

Conclusie

De planeten kunnen ons noch door hun wezen, noch door hun vorm beïnvloeden. Het is de mensch zelf, die zijn leven maakt. Hij en de wetten van zijn graad bepalen, waar en wanneer hij geboren zal worden en nimmer hoeft hij te wachten op het oogenblik, dat de sterren een bepaalden stand aan het firmament hebben gevormd. Niet de sterrestand, onder welken wij geboren zijn, geeft aan hoe onze karakters, onze neigingen en onze levensomstandigheden zullen zijn. Wij als vertegenwoordigers van God zijn het, die de situatie bepalen en niets of niemand anders! Wij hechten niet aan de empirische bewijzen, die de astrologen voor hun gevolgtrekkingen aanvoeren. Gaarne geven wij toe, dat de schema's, die zij in den loop van de eeuwen hebben uitgedacht en aangevuld, soms verbazingwekkend kloppen. Maar zulke treffers boeken de psychometristen onder de spiritisten óók. Wat nu voor hen het koffiedik of de foto is, is voor den astroloog de dierenriem. Door deze tekening komt hij, mits hij gevoelig is, tot het telepathisch overnemen. Maar zelfs dan kan zijn intuïtie te kort schieten. Nooit, hoort u, nooit is de mensch in een vastgesteld schema onder te brengen. Dit moet den serieuzen astroloog duidelijk worden: de menscheleke ziel is door haar beleven in miljoenen bestaanswerelden zoo ontzagwekkend diep, dat geen enkele horoscoop, hoe voortreffelijk ook berekend, haar vermag te peilen of weer te geven.

Wij richten tot hem dan ook de volgende boodschap: Wanneer gij voelt, dat een nieuwe periode in den ontwikkelingsgang der menscheheid is aangeboren en wanneer gij er van overtuigd zijt, dat de astrologie noodzakelijk aanvulling behoeft, dan zijt ge rijp voor het woord van de hemelingen, die deze evolutie gestalte zullen geven en de astrologie met de astronomie tot de cosmologie zullen optrekken. Leest vooral Meester Zelanus' boeken over de „Geestelijke Gaven" en ge kent uw graad! Overweegt zijn woord en opent u dan voor zijn wijsheid omtrent den Goddelijken cosmos, dien hij toch in tegenstelling met u, kon zien en ontleden. Dan handelt ge als de priesters van het Oude Egypte, die zich eveneens eerst van de astrologie en den dierenriem bedienden, maar toen door het vermogen van hun Groote Gevleugelden in contact kwamen met de universele werkelijkheid. Schakelt van nu af aan de gasbollen uit uw leven en maakt u, geleid door cosmisch bewuste meesters uit de sferen van licht, het weten eigen, dat gij als mensch een direct deel zijt van Uw God, Ziel van Zijn Ziel, Leven van Zijn Leven, en daardoor machtiger dan één planeet in de ruimte!

MENSCH EN COSMOS

Sommigen, die ik m'n Engelsche vertaling van Jozef Rulof's boek „De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien”, ter lezing gaf, kwamen hierna bij me en zeiden, dat zekere dingen, die zij daarin lazen, niet waar konden zijn, daar zij niet in staat waren ze te zien. Voor hen en voor degenen, die denken als zij, schreef ik toen het volgende artikeltje om aan te toonen, dat vele dingen, die we niet kunnen zien, nochtans wel degelijk realiteit bezitten. We zien deze dingen duizendvoudig om ons heen, zonder dat we ze eigenlijk nog opmerken. Toch zijn zij het, die ons — wanneer we ze met het stoffelijk en met ons geestelijk oog bezien — tot het verstaan van de cosmische wetten voeren.

Wat is de werkelijke aantrekking van de zwaartekracht, die kracht, die de oorzaak is, dat de hemellichamen elkaar aantrekken?

Hoe is het mogelijk, dat een bewegend lichaam in de ruimte in volume toeneemt, terwijl ook zijn snelheid verhoogd wordt? Hoe kan de snelheid van het licht „constant” zijn, dat wil zeggen „altijd dezelfde”, ongeacht de snelheid van zijn bron of de snelheid van den waarnemer?

Prof. Einstein heeft met anderen het bestaan van deze dingen aangetoond, ofschoon sommigen van hen een inbreuk beteekenen op de wetten van ons gezond verstand.

Waardoor is het dan, dat we de wetten en de logica van bewegen feiten niet kunnen begrijpen? Er kan maar één oorzaak voor zijn: het is kennelijk zoo, omdat deze dingen zich niet op aarde voltrekken. Zij voltrekken zich buiten ons stoffelijk bestaan, in het universum, in den cosmos, en het schijnt, dat deze aardsche wetten daar niet altijd van toepassing zijn, . . . dat de cosmos onderworpen is aan andere wetten, die voor ons niet te doorgronden zijn; dit zijn de cosmische wetten.

Deze cosmos, deze bovenaardsche wereld, duidt men aan met het woord „ruimte”. Maar, wat is ruimte? In overeenstemming met onze nauwkeurige waarnemingen is zij een „leegte”, een „niets”, is zij eindig en oneindig, en daardoor naar onze aardsche voorstelling niet een ruimte, d.w.z. niet een plaats, waar hemelsche lichamen kunnen zijn. Nee, zij is eerder een „toestand”, en daardoor niet concreet maar abstract. En abstracta hebben, zooals we allen weten, een verrassende wijze van reageeren op onze physische wetten.

Ik schreef opzettelijk „zooals we allen weten”, want ik ga u door enkele voorbeelden aantonen wat ik bedoel wanneer ik zeg, dat abstracta verrassend reageeren op onze physische wetten. Deze verrassende reacties toch vinden iederen dag op duizenden manieren om ons heen plaats en juist doordat zij zoo gewoon zijn, ontgaan zij ons en besteden wij er geen aandacht aan . . .

Neem bijvoorbeeld in het geval van een schoone bloem. U houdt haar in uw hand en u stelt vast, dat het een concreet object is. Maar wat nu te zeggen over haar schoonheid? Schoonheid is een abstracte voorstelling, zij bezit geen lichaam, zij kan niet betast worden. Zij bestaat op aarde alleen door een nauwe betrekking met het concrete lichaam — precies, zooals onze menschelijke ziel op aarde leeft als een eigenschap van het menschelijke lichaam.

Nu geven we de schoone bloem een plaats in een glazen vaas. Wat zal er gebeuren? De bloem is daar nu gevangen en zal in de vaas moeten blijven, zij kan er niet uit. Zij kan verwelken, zij kan uiteenvallen, ontbinden, doch haar stof kan niet uit de vaas ontsnappen. Maar wat geschiedt er met haar schoonheid?

Wel, zoodra de bloem tot ontbinding overgaat, lost de schoonheid op.

Zij lost op, maar waarin? De schoonheid doet, wat de stof niet kon: zij ontsnapt uit de vaas. Als de abstracte voorstelling, als de geest, die zij is, kan zij door steen en staal gaan. Maar denkt u nu niet, dat zij deswege niets is. O, nee, zij is even reëel als het geld in uw zak, en als u het niet gelooft, ga dan uit en kijk er naar, waar u haar ontmoet: in de prachtige bosschen en meren van uw land, in de majestueuze wolken, in een schoone vrouw, in een dier, in de werken van een groot kunstenaar en in de oogen van uw kinderen.

En voor al die duizenden abstracte bestaanswerelden is er een Al-Moeder in de „ruimte”, een huis, waarin zij terugkeeren na den dood op aarde. Daarheen ging dus ook de schoonheid van onze bloem, om straks weer in een ander lichaam af te dalen om er in te wonen en te werken.

Dit is de wijze, waardoor onze physische wereld verbonden is met het geestelijk leven, dat door ons niet te zien is, maar waarin niettemin schoonheid woont naast leelijkheid, moed, schaamteloosheid, macht, luiheid — in het kort, al die duizenden eigenschappen, goede en kwade, die Gods leven op aarde drijven en kenmerken. En zooals deze zal onze menschelijke ziel daarheen gaan, wanneer zij door den dood van het stoflichaam wordt gescheiden. Van daaruit zullen wij ons opnieuw aan Gods leven geven, telkens en telkens, tot we onze schulden op aarde hebben uitgewischt en we — nu definitief — overgaan tot de astrale werelden, om eindelijk het „Al”, ons Nirwana, onze volmaaktheid, te betreden.

TER OVERWEGING

Het is om vele redenen, dat we de door den huidige papier-nood nog zoo kleinen omvang van „Evolutie” betreuren. Onze grootste zorg is niet om het blad te vullen, maar daarentegen, hoe we door passen en meten bereiken, dat we u althans een eenigszins gevarieerd beeld kunnen geven van de wijsheid, die ons door Jozef Rulof en zijn Meesters bereikt.

Hoe graag zouden wij bijvoorbeeld onzen lezers elke veertien dagen een kort en wijs woord ter overdenking mee geven, een fijne, sterke of bewogen gedachte, die u treft en tot meditatie brengt. Nog kan het niet en wij vinden dit even verdrietig als u. Toch biedt „Evolutie” een oplossing, die, wanneer u haar doorvoelt en beleeft, hetzelfde resultaat kan boeken. We denken hierbij aan den kleinen, maar zoo veelbeteekenenden regel van de Meesters, waarmede elk nummer van „Evolutie” opent. Wij spraken hier onlangs over tijdens een Zondagmorgenwijding in 's-Gravenhage en uit de blijde reacties, die we kregen, maakten we op, dat dit door sommigen eigenlijk nog niet zoo was gevoeld. Daar gingen wij in op de Goddelijke opdracht aan den mensch om met de universele wetten in harmonie te komen en wezen er op, dat de ziel, die daaraan wil voldoen, beginnen moet met zijn gedachtenleven te zuiveren — in het besef, dat de gedachte het voorland is van de daad. Wij herhalen hier onzen raad, met de stellige verwachting ook u daarmee te dienen.

Haal u 's morgens voor het opstaan den kopregel van „Evolutie” voor den geest en laat de wijsheid daarin tot uw leven spreken. Laat hij u verder den ganschen dag begeleiden, dan kan het niet anders of ge komt eens tot daden, waarop uw Goddelijke Vader met blijheid en voldoening zal neerzien!

WIJ en de Critiek

Dat een hervormer door andersdenkenden wordt aangevallen is niet nieuw. Dat men zich daarbij bedient van den laster evenmin. De heidenen vielen met dit wapen de joden aan, de joden hanteerden het in hun strijd tegen de christenen, hierdoor geleerd bezigden de roomsch-katholieken het tegen de lastige protestanten, die het op hun beurt met succes toepasten tegenover de rebellen in hun eigen kamp. Met den laster vechten de mohammedanen tegen de hindoes, de communisten tegen de democraten en omgekeerd. Voorwaar, een verkwikkelijk beeld, waarop de Schepper van al het leven, in Wiens Naam zulks in den regel geschiedt, met welgevallen zal toezien... In den kamp, waarin zij beurtelings aanval of verdediger waren, hebben de heeren hun breinen kunnen scherp, zoodat het niemand verwonderen zal, dat wij, die nu de eer hebben aangevallen te worden, het gif daarvan in volle teugen aangeboden krijgen. Dat wij het evenwel weigeren te drinken, komt voort uit de overweging, dat we ons lichaam en ons gemoed graag gezond houden, en dat we hun giftige aftreksels niet verdienen. Wanneer wij zelf in Evolutie of in voordrachten de occulte bedriegers als zoodanig kenmerkten, deden wij dat na een gedegen onderzoek en met vermelding van de feiten. Blijkens de critieken, die op ons loskwamen, verzuimen onze tegenstanders dit. Brandend van verontwaardiging krijten zij ons uit voor: duisterlingen, oplichters, gespuis, volksverdommers, maar staven hun vervloeking intuschen met geen enkel bewijs. Wij houden van menschen, die warm loopen voor een of ander ideaal en het door dik en dun verdedigen, zelfs wanneer zij daarin door hun ijver wat ver gaan. Maar we kunnen geen achting hebben voor lieden, die leeringen en menschen met vuil gooien zonder hen zelfs maar te kennen. En dit doen onze tegenstrevers, die voornamelijk uit protestantsche en communistische kringen voortkomen. We vragen hun: gelooft gij uw taak als voorlichter, als christen, als gemeenschapsmensch naar behooren te vervullen, wanneer ge scheldt en hoont zonder de feiten te kennen? De critieken, die op ons en onze Leer afgaven, werden zonder uitzondering geschreven door voorlichters, die één of geen voordracht van Jozef Rulof meemaakten en van zijn veertien boeken slechts den titel lazen (als zij deze moeite ten minste nog namen...). Desondanks weten zij voldoende om te kunnen schrijven: „Wat nu „de Leer” van Rulof, Meester Alcar en nog eenige van deze duisterlingen betreft, wij kunnen er kort en eenvoudig over zijn: een mengsel van doodgewoon en niet eens moderne heidendom, doorspekt met Oostersche schijnbare geheimzinnigheden. Dit alles vermengd met koffiehuis-praatjes, doodgewone kletspraat, enz.” Zoo, nu weet u, „trawanten van dit gespuis”, waar u aan toebent volgens het gezaghebbende oordeel (zie boven!) van een zich christelijk noemend journalist. De eerecode van elken verslaggever is, dat hij slechts na een diepgaand onderzoek zijn oordeel weergeeft. Dit deed deze scribent niet en daarom handelde hij hier doortrapt slecht en gemeen! Een dominee bracht zijn verheven beginselen al even fraai in praktijk. Na een voordracht te hebben bijgewoond wist hij te vertellen, dat niet Jozef Rulof, maar diens medewerkers „verantwoordelijk zijn voor den vloed van bovenzinnelijk ontvangen lectuur. Of”, zoo vervolgt de onderzoeker, „eigenlijk zijn het de meesters van gene zijde: Zelanus, Alcar en Dectar” (sic). Nog verraster keken we op toen we dominee zagen beweren, dat er voor de zitting „Oostersche muziek” werd gespeeld. We bezitten in heel onze discotheek geen Oostersche plaat, wel die van Beethoven, Bach en Chopin, en deze werden dien avond dan ook gedraaid. Maar wat kan dit onzen aanvallers schelen? Jozef Rulof en zijn leer zint hun niet en dies zijn alle middelen goed om hen belachelijk en

zoo mogelijk onschadelijk te maken. Uit deze infame mentaliteit komt ook voort de beschuldiging, die we in elke critiek tegenkwamen, dat „de cassa en de daalder er zeer bepaald bijhooren om de lijdende menschheid de cosmische astraliteit binnen te voeren”. De heeren vinden het een schandaal, dat de bezoekers f 1.50 entree moeten offeren. Opmerkelijk is het echter, dat zij er ijverig „vergeten” bij te vertellen, dat onbemiddelden naar vermogen betalen, wat in elke aankondiging door ons wordt vermeld. Wij gaan namelijk uit van het standpunt, dat advertenties, biljetten, drukwerken, zaaihuur, etc. tot op den laatsten cent door ons moeten worden voldaan, en ook, dat de goedgesitueerde mensch dient te betalen voor zijn minder-bedeelden naaste. Dit schijnt dus een ongezonder standpunt te zijn, dan dat van vele kerkmeesters, die er aan meehelpten, dat de rijke man de beste plaats krijgt en de arme de slechtste, nl. in de armenbanken en op den tocht. Zoo bezien achten wij ons gestreeld door de benaming: oplichters! Ook het communistische blad „De Waarheid” gaf een voortreffelijk staaltje van fatsoen. Het nam een kleineerende, afbrekende critiek op over Jozef Rulof's schilderijen. Toen een liefhebber hiervan, een Haagsche kunsthandelaar, den betreffenden criticus opzocht en hem vroeg: „Hebt ge dit werk wel goed gezien?” kreeg hij het verbluffende antwoord: „Ik heb het heelemaal niet gezien, maar dat is ook niet nodig. Het is occult, en daarom moet het kapot!” Diskwalificeert zulk een mentaliteit niet zich zelf?

We stellen twee punten vast. 1e Deze aanvallers zijn niet eerlijk, niet groot en niet waardig. Zij bestrijden onze Leer, niet met degelijk-geformuleerde argumenten, waar wij de onze tegenover kunnen zetten, maar met geniepige insinuaties en platvoersche algemeenheden, waardoor zij hun onwetenschap en onmacht triest-duidelijk demonstreeren. Hun wijze van critiek is hierdoor een aanfluiting van de christelijke en communistische beginselen, die zij aanhangen.

2e Hun handelwijze sterkt ons nog in de overtuiging, dat onze strijd, die de gezondmaking ook van deze elementen betreft, feller en actiever nog moet worden doorgevoerd. Niet met scheldwoorden, want het gebruik daarvan laten we graag aan hen over, maar door een betere voorlichting omtrent onze opvattingen en vooral door daden, die waarlijk passen in het Koninkrijk Gods!

Openbaring en Wetenschap

Al in zijn drie deelen over het „Ontstaan van het Heelal”, waarin hij zijn Openbaringen neerlegde over de beginstadiën van de Goddelijke Schepping, deelt Meester Alcar mee, dat het menschelijk lichaam zich in een proces van millioenen jaren van uit een cel, via een visch-stadium tot zijn huidigen staat ontwikkelde. Voor hem, die hierom smalend lachen, is het dienstig in het onlangs verschenen boek van Ir O. M. de Munnick „Mensch en Begrip” te lezen, dat door nauwkeurige wetenschappelijke waarnemingen, in verschillende stadiën van de ontwikkeling tot de geboorte verricht, kon worden vastgesteld, dat bij de foetus of vrucht eerst kieuwen ontstaan, die later vergroeien. Dit feit heeft ook bij de wetenschap tot de conclusie geleid, dat de mensch zich uit een in het water levend organisme heeft ontwikkeld. Nog een ander feit wijst daarop: n.l. ons bloed, dat bijna dezelfde stoffen bevat als in het zeewater worden aangetroffen.

Hopelijk wekt deze erkenning van de stoffelijke wetenschap de spotters en twijfelaars op zich eens te gaan verdiepen in de Openbaringen van de „Universiteit van Christus”!

de innerlijke tempel

3. Over een geestverschijning in de twintigste eeuw, de regelmaat van de historie en het paradijs van een zoutje

Wat zou u denken, lezer van de twintigste eeuw, wanneer u behaaglijk bij uw haard gezeten, in uw lijfblad groot-opgemaakt het volgende opzienbarende bericht las: „Toen een aantal grondwerkers van het bouwbedrijf J. C. Goekoop en Zn. N.V. gisteravond op het terrein van de Billiton-Mij hun arbeid neerlegden en nog wat napraatten, deden zij een sensationele ervaring op. Zittend of liggend voor hun keet, werden zij plots een licht gewaar, dat steeds groter en doordringender werd en op hen toekwam. Zij zagen elkander verwonderd en bevreemd aan, maar konden geen woord uitbrengen. Toen wij later informeerden naar de gevoelens, die zij op dat oogenblik ondervonden, verklaarden ze zonder uitzondering, dat het was alsof er een bovenaardsche stilte over hen viel, die alle geluiden van de buitenwereld afsloot. Zij keken gefascineerd naar de vreemde lichtplek, die meters boven den grond eindelijk stilhield. Plotse-ling werden ze gewaar, dat zich in het licht een gestalte opbouwde, van een schoonheid, als zij nimmer te voren zagen. „Fantasie was uitgesloten,” zoo vertelde ons de heer J.B., de voorman van den ploeg, „Wij zagen de verschijning precies zoo duidelijk als ik u nu zie. Er ging een huivering door mij heen, toen de gestalte begon te spreken. Ik pakte de hand van m'n buurman, maar deze merkte het niet eens. „Ik kondig u groote blijdschap aan, voor u er voor heel het volk. Er is in Voorburg een Koning geboren. Gaat en ziet, daar in die stad zult gij een kind vinden in doeken gewikkeld!”

Toen loste de verschijning op en waren we weer alleen. We konden geen woord uitbrengen. Pas toen de vrachtauto van de maatschappij, die ons 's avonds naar huis brengt, met veel lawaai het terrein opreed, kwamen we weer tot ons zelf. De chauffeur, die natuurlijk meteen merkte, dat er met ons iets bijzonders aan de hand was, lachte ons smakelijk uit, toen we hem van onze vreemde ervaring vertelde. Hierna ben ik met enkele anderen naar het aangewezen adres gegaan en we vonden daar een pasgeboren kind. Ga er zelf heen, wanneer u mij niet gelooven kunt!”

Tot zoover de heer B. We geven gaarne toe, dat het ons moeilijk valt in deze zonderlinge gebeurtenis te gelooven. De beweringen van de arbeiders zijn echter zoo pertinent en stemmen zoo volkomen overeen, dat we er maar niet zonder meer aan voorbij kunnen gaan. De autoriteiten zijn inmiddels begonnen met een uitgebreid onderzoek en misschien kunnen we u in de volgende editie daarvan meer vertellen!”

Wanneer gij, nuchtere westerling, vanavond bovenstaand bericht leest, zult ge intelligent uitroepen: „Hoe bestaat het!” of ge haalt uw schouders op en noemt het heele geval: larie, hallucinatie of massasuggestie. Maar dan raad ik u aan het Nieuwe Testament eens op te slaan en daarin te lezen over de verschijning aan de herders — want het was die verheven gebeurtenis, welke mij zonder profaan te willen of te kunnen zijn tot bovenstaand krantenbericht inspireerde, zooals u natuurlijk al begrepen hebt. Gij hebt geen moeite om uw Bijbel te gelooven, wanneer deze spreekt van geestverschijningen. Maar dat was vroeger en nu leven we in een anderen tijd, één met radio, radar en televisie, en dus kunt ge met geen mogelijkheid gelooven, dat in uw stad, in uw straat, een engel zich zou kunnen manifesteren en spreken. Waarom eigenlijk niet? Ge zou het niet kunnen zeggen! Wanneer ge even nadenkt, zult ge inzien, dat uw houding in deze niet door de feiten wordt gesteund. Wat is er in wezen op aarde veranderd? De zon, de maan en de sterren, waarnaar Abraham, Mozes en Johannes opzagen, zijn dezelfde gebleven en beschijnen ook

ons. De menschen leefden, werkten, minden en stierven precies als wij. Er wijzigde zich niets, m.a.w. wanneer de hemelsche verschijningen vroeger konden plaats vinden, is er geen enkele reden om aan te nemen, dat dit nu uitgesloten zou zijn. Ge moet hieraan denken, als ge in Jozef Rulof's eerste boek „Een Blik in het Hiernamaals” leest, dat hem in een stralend licht een engel verscheen, die hem astrale wijsheid voorspelt.

Bespaar u, met bovenstaande conclusie voor oogen, de energie om uw schouders op te halen, want door de verschijning aan André beleefde u in feite een der vele hoofdstukken van uw Bijbel. Ge staat er door voor een belevenis, die in het door pater Hyacinth Hermans vertaalde boek van Mgr. Klimesch „De Dooden leven!” bij tientallen beschreven staan. Door André's ervaring maakt ge een verschijnsel mee, zooals die in de verslagen van befaamde parapsychologen na een neutraal en streng onderzoek werden opgenomen. Deze en andere onaanvechtbare getuigenissen bewijzen de realiteit van dit soort astrale manifestaties afdoende. Wat vroeger was, is ook nu aanwezig. De hemelen lieten ons naar geluk en volkomenheid strevende aarde-bewoners nimmer alleen, maar gaven de eeuwen door de meest treffende bewijzen van hun bestaan, hun liefde en hun macht. Wanneer u dit alles desondanks onbestaanbaar voorkomt of u onverschillig laat, gaat u dan gerust weer binnen in het Nirwana van uw borrel en uw zoutje. Maar zoo in u het verlangen leeft om uw Schepper en Zijn Wetten beter te leeren kennen, laat u dan wijzen door de historie en zie eens voor een wijle de genade onder het oog, die ingaat, wanneer de Hemelen opnieuw op aarde zouden spreken om het aardsche weten zooals vroeger nieuwe kennis en stimulansen te geven!

VAN DE REDACTIE

Ons volgend nummer brengt twee belangrijke artikelen. In het eerste beantwoordt Meester Zelandus de voor de Rozekruisers zoo gewichtige vraag, waarom hun leer op een dood punt staat, terwijl hij in het tweede een beeld geeft van de „Universiteit van Christus”.

De derde lezing, die Meester Zelandus in Rotterdam geeft, zal in het bijzonder bestemd zijn voor de Rozekruisers, de Theosophen, de Christiań Scientisten en de spiritisten van die stad. Door omstandigheden waren we Zondag 26 Januari j.l. gedwongen de zaal Odeon te huren. Daar deze misschien voor worstelwedstrijden uitermate geschikt is, maar stellig niet voor onze bijeenkomsten, zal de nieuwe lezing in het gebouw Palace plaatsvinden. Dit ligt in de Zomerhofstraat, vijf minuten van het D.P.station. De voordracht wordt gegeven op Zondagmiddag 9 Februari te half één!

Van verschillende zijden, o.a. door de betrokkenen zelf, werd ons er op gewezen, dat het blad „Parool”, waaruit wij het artikel „Ik zie, ik zie, wat gij niet ziet” overnamen, slecht geïnformeerd was. Wij hebben de zaak in onderzoek. Mocht hieruit blijken, dat de weergegeven feiten verzonnen of verwrongen zijn, dan zullen wij niet aarzelen, de betrokkenen volledig te rehabiliteeren.

Al een dag na de verschijning van het artikel, waarin wij het Bouwfonds voor den Tempel inleidden, kwam de eerste gift binnen. Daarbij bleef het niet. Vooral het denkbeeld om een busje in de huiskamer te plaatsen, vond gretige instemming. De bouw van onze Universiteit zal een kapitaal eischen, maar wij weten, dat het bijeenkomt. Met Uw hulp!

J. KOPPERS

Magnetiseur

Goudenregenplein 15, Den Haag

Consult: iedereen werkdag van 2 tot 5 uur, behalve Dinsdag

Te Amsterdam, Nassaukade 367: iedereen Dinsdag van 11 tot half 1 en van half 2 tot 5 uur

**Laat Uw bontmantel
repareeren en moderniseeren**

door H. M. v. Reijn Becker

Trompenburgstraat 36 - Amsterdam

Bontmantels vanaf f 450.—

MEVROUW
D. SABATZKY
CORSETIÈRE

Maatwerk, Reparaties,
Veranderingen

Rooseveltlaan 189, Telefoon 96714
AMSTERDAM-ZUID

JOH. H. FAANHOF

*Makelaar in onroerende goederen . Beheer
administratiën . Taxaties*

1ste hypotheek beschikbaar à 3 0/0, eventueel ook op erfpacht

Van Haemstedeweg 91 te Zandvoort

MEDEDEELINGEN

Rooster van de voordrachten

's-Gravenhage

Gebouw Diligentia, Lange Voorhout, op
Woensdag 5, 12 en 19 Februari te 8 uur,
Jozef Rulof.

Zondag 2 en 16 Februari 10 uur 15, Leo
Uittenbogaard.

Amsterdam

Gebouw Sarphatistraat 8, Dinsdag 4, 11 en
18 Februari te 8 uur, Jozef Rulof

Rotterdam

Gebouw Palace, Zomerhofstraat, Zondag
9 Februari 12.30 uur, Jozef Rulof.

J. Koppers naar Rotterdam?

Verscheidene zieken vroegen J. KOPPERS ook in
ROTTERDAM consult te geven. Hij wil dit graag
doen. Wie kan hem daartoe voor één middag in
de week een kamer met wachtkamer afstaan?

VOORLOOPIGE LIJST VAN MEDEWERKERS

BINNENLAND

Zetel van het genootschap: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage, telefoon 391873

AMERSFOORT: Meijuffrouw F. Boissevain, Fred. van Blankenheimstr. 18.

AMSTERDAM: Mevrouw N. Niehorster, Nassaukade 367.

APELDOORN: H. C. E. van Guldener, Van Hasseltlaan 46.

ARNHEM: B. Veenkamp, Bachlaan 30.

BUSSUM: Mevrouw M. Dorré—Nieuwenhuys, Koningslaan 18.

DORDRECHT: C. G. Schulders, Hoogt 7.

EDE: Mevrouw A. J. M. Scheuer—van Sijn, Arnhemscheweg 68.

HAARLEM: A. J. Fels, Ruychaverstraat 5.

LEIDEN: W. Linscheer, Oude Vest 35.

NAARDEN: C. Thomas, G. W. de Oudelaan 26.

NIJMEGEN: J. D. Uittenbogaard, „De Hut” Plasmolen.

ROTTERDAM: J. G. Denis, 1e Middellandstraat 27, tel. 30491.

UTRECHT: G. W. B. Thijssen, Merwedekade 119 b.

ZANDVOORT: J. H. Faanhof, Van Haemstedeweg 91, rood.

ZEIST: Meijuffrouw G. C. Noorman, Montaubanstraat 8.

W. M. Heetwinkel, Waringeweg 4, tel. 3548.

ZUTFEN: Mevrouw M. Harmsen—Olrée, Boschlaan 2, Warnsveld.

BUITENLAND

BELGIE: Mevrouw D. C. W. Pelt—de Wilde, Avenue Felix Marchal 43,
Brussel-Schaerbeek.

ENGELAND: Mevrouw L. Cardinaal, 12 High Drive, Purley (Surrey).

SCHOTLAND: Mevrouw J. Peebles, Atholl Bankhouse, Viewlandes
Road, Perth.

ZWITSERLAND: Dr R. E. Koch, Via Dei Gorrini 3, Lugano.

ZWEDEN: Meijuffrouw A. J. Dekker, Vänskapsvägen 51 III, Stora-Essin-
gen, Stockholm.

INDONESIE: J. L. Zon, Marmojstraat 1, Soerabaja.

CURAÇAO: T. Stoop, Camp Rio de Canario 16-18, C.P.J.M. Willemstad.

VEREENIGDE STATEN: Rulof Brothers, 31 Quimby Avenue, White
Plains, New York.

ZUID-AFRIKA: Dr G. Meyer, Veertiende Avenue 36, Lower Houghton,
Johannesburg.

Deze medewerkers zijn bereid u alle inlichtingen te geven omtrent de aan
Jozef Rulof geschonken Openbaringen en de werkzaamheden van het
Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” en
u van dienst te zijn met prospectussen, proefnummers „Evolutie”, enz.

Inteekenbiljet

Ik verzoek u mij te noteeren voor abonnement(en) op het
tijdschrift „EVOLUTIE” gedurende een jaar/een half jaar*. De
betaling geschiedt door overschrijving op giro. 7112 van de
Ned. Handel-Maatschappij, Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v.
Evolutie, of per postwissel Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Naam _____

Adres _____

Datum _____

* Doorhalen wat niet gewenst wordt